

2. Tej samej karze podlega sprawca czynu określonego w art. 3, 4 lub 5, jeżeli z popełnienia tych przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu.

Art. 7. 1. Jeżeli z czynu określonego w art. 3 ust. 2 wynika dla gospodarki narodowej szkoda nieznaczna, sprawca

podlega karze pracy poprawczej do 3 miesięcy albo karze grzywny do 3.000 zł.

2. Orzekanie następuje w trybie postępowania karno-administracyjnego.

3. Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Prokuratorem Generalnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz za zgodą Prezesa Rady Ministrów określi w drodze rozporządzenia, jaką szkodę należy uważać za nieznaczną.

Art. 8. W przypadkach przewidzianych w art. 3, 4, 5, 6 i 7 ust. 1 można orzec przepadek rzeczy, stanowiących przedmiot przestępstwa albo służących lub przeznaczonych do jego popełnienia, choćby nie były własnością sprawcy.

Art. 9. 1. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia termin, od którego orzekanie w sprawach o czyny przewidziane w art. 7 ust. 1 odbywać się będzie na podstawie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

2. Do czasu wydania rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, orzekają w tych sprawach właściwe organy finansowe w trybie dotychczasowym.

3. W sprawach wszczętych przed wejściem w życie niniejszego dekretu o występki i wykroczenia w zakresie przepisów o monopolu spirytusowym, nie zagrożone według prawa karnego skarbowego zasadniczymi karami pozbawienia wolności, organy finansowe orzekają w trybie dotychczasowym.

Art. 10. 1. Za spirytus uważa się wytwór uzyskany w drodze fermentacji i destylacji lub w drodze chemicznej, zawierający alkohol etylowy.

2. Za wódkę uważa się wytwór uzyskany z mieszaniny spirytusu i wody bądź także składników smakowych, aromatycznych i barwiących.

Art. 11. 1. Tracą moc:

1) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. Nr 63, poz. 586 z późniejszymi zmianami),

2) przepisy dekretu z dnia 11 kwietnia 1947 r. — prawo karne skarbowe (Dz. U. Nr 32, poz. 140 z późniejszymi zmianami), dotyczące naruszenia przepisów o monopolu spirytusowym.

2. Dotychczasowe przepisy w zakresie kontroli procesu produkcji i obrotu spirytusem pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich przepisami wydanymi na podstawie art. 2 niniejszego dekretu oraz na podstawie przepisów dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301).

3. Dotychczasowe przepisy w zakresie handlu spirytusem i wódką pozostają w mocy z tym, że wykonanie tych przepisów w zakresie handlu detalicznego należy do właściwości Ministra Handlu Wewnętrznego.

Art. 12. Dotychczasowe przepisy w zakresie świadczeń emerytalnych i zaopatrzeń pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich przez nowe przepisy.

Art. 13. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego i zainteresowanym ministrom oraz Prokuratorowi Generalnemu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 14. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

144

DEKRET

z dnia 24 czerwca 1953 r.

o uprawie tytoniu i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych.

Art. 1. 1. Uprawą rośliny tytoniowej mogą zajmować się tylko osoby do tego uprawnione.

2. Uprawniony jest ten, kto zawarł umowę o uprawę i dostawę tytoniu z instytucją lub przedsiębiorstwem, wyznaczonym przez Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

3. Nie wymaga zawarcia umowy uprawa rośliny tytoniowej dla celów naukowo-badawczych przez instytucje naukowo-badawcze w granicach ich zadań statutowych; jednakże instytucje te obowiązane są tytoń uzyskany z uprawy rośliny tytoniowej, zbędny dla celów naukowo-badawczych, przekazać instytucji lub przedsiębiorstwu, wyznaczonemu przez Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

4. Szkoły rolnicze i rolnicze instytucje oświatowe mogą uprawiać roślinę tytoniową dla celów szkoleniowych za zgodą i na warunkach określonych przez Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

5. Rada Ministrów określi zasady zawierania umów o uprawę i dostawę tytoniu oraz ceny zakupu tytoniu.

6. Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Rolnictwa ustali wzory umów o uprawę i dostawę tytoniu, organy właściwe do sprawowania kontroli nad wykonaniem tych umów, jak również tryb i warunki zgłaszania uprawy ro-

śliny tytoniowej dla celów naukowo-badawczych i szkoleniowych (ust. 3 i 4) oraz warunki przekazywania tytoniu przez instytucje naukowo-badawcze (ust. 3).

7. Uchwała Rady Ministrów przewidziana w ust. 5 oraz zarządzenia przewidziane w ust. 2 i 6 podlegają ogłoszeniu w Monitorze Polskim.

Art. 2. 1. Tytoń uzyskany z uprawy rośliny tytoniowej podlega w całości odstąpieniu instytucji lub przedsiębiorstwu wyznaczonemu przez Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego. Nie dotyczy to tytoniu przeznaczanego dla celów naukowo-badawczych i szkoleniowych (art. 1 ust. 3 i 4).

2. Zasady i tryb oszacowania tytoniu odstępowanego określa Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

3. Sposób sortowania i układania odstępowanego tytoniu przez osoby uprawiające roślinę tytoniową określa Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

4. Zarządzenia przewidziane w ust. 2 i 3 podlegają ogłoszeniu w Monitorze Polskim.

Art. 3. 1. Wytwarzanie wyrobów tytoniowych wymaga zezwolenia Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego. Udzielenie zezwolenia może być uzależnione od zachowania określonych warunków.

2. Zezwolenie może być udzielone tylko jednostce gospodarki usprawnionej.

3. Przedsiębiorstwa państwowe wyrobów tytoniowych są wolne od obowiązku uzyskiwania zezwolenia.

Art. 4. 1. Kto nie będąc do tego uprawniony uprawia roślinę tytoniową albo kto pielęgnuje roślinę tytoniową dziko wyrosłą,

podlega karze aresztu do roku i karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto zataja tytoń uzyskany przez siebie z uprawy rośliny tytoniowej albo kto wytwarza wyroby tytoniowe bez wymaganego zezwolenia lub wbrew warunkom udzielonego mu zezwolenia.

Art. 5. Kto nabywa, zbywa lub przechowuje tytoń pochodzący z bezprawnej uprawy lub niedozwolonego wyrobu albo wprowadzony do obrotu z naruszeniem art. 2 ust. 1,

podlega karze aresztu do roku i karze grzywny.

Art. 6. 1. Jeżeli wskutek czynu określonego w art. 4 lub 5 powstała znaczna szkoda dla gospodarki narodowej, sprawca

podlega karze więzienia od roku do lat 5 i karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega sprawca czynu określonego w art. 4 lub 5, jeżeli z popełnienia tych przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu.

Art. 7. 1. Jeżeli z czynu określonego w art. 4 lub 5 wynikła dla gospodarki narodowej szkoda nieznaczna, sprawca

podlega karze pracy poprawczej do 3 miesięcy albo grzywny do 3.000 zł.

2. Orzekanie następuje w trybie postępowania karno-administracyjnego.

3. Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Prokuratorem Generalnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz za zgodą Prezesa Rady Ministrów określi w drodze rozporządzenia, jaką szkodę należy uważać za nieznaczną.

Art. 8. W przypadkach przewidzianych w art. 4, 5, 6 i 7 ust. 1 można orzec przepadek rzeczy, stanowiących przedmiot przestępstwa albo służących lub przeznaczonych do jego popełnienia, choćby nie były własnością sprawcy.

Art. 9. 1. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia termin, od którego orzekanie w sprawach o

czynny przewidziane w art. 7 ust. 1 odbywać się będzie na podstawie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

2. Do czasu wydania rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, orzekają w tych sprawach właściwe organy finansowe w trybie dotychczasowym.

3. W sprawach wszczętych przed wejściem w życie niniejszego dekretu o występku i wykroczeniu w zakresie przepisów o monopolu tytoniowym, nie zagrożone według prawa karnego skarbowego zasadniczymi karami pozbawienia wolności, organy finansowe orzekają w trybie dotychczasowym.

Art. 10. 1. Tracą moc:

1) ustawa z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. Nr 47, poz. 409 z późniejszymi zmianami),

2) ustawa z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. Nr 26, poz. 240 z późniejszymi zmianami),

3) przepisy dekretu z dnia 11 kwietnia 1947 r. — prawo karne skarbowe (Dz. U. Nr 32, poz. 140 z późniejszymi zmianami), dotyczące naruszenia przepisów o monopolu tytoniowym.

2. Dotychczasowe przepisy wydane w wykonaniu ustaw wymienionych w ust. 1 pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich przepisami wydanymi na podstawie niniejszego dekretu, o ile nie są z nim sprzeczne.

3. Wykonanie dotychczasowych przepisów dotyczących sprzedaży wyrobów tytoniowych należy w zakresie handlu detalicznego do właściwości Ministra Handlu Wewnętrznego.

Art. 11. Dotychczasowe przepisy w zakresie świadczeń emerytalnych i zaopatrzeń pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich przez nowe przepisy.

Art. 12. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego i zainteresowanym ministrom oraz Prokuratorowi Generalnemu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 13. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

145

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 czerwca 1953 r.

w sprawie właściwości i trybu postępowania organów administracji państwowej przy dostarczaniu środków transportowych dla potrzeb obrony Państwa.

Na podstawie art. 11 i 21 ust. 4 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o dostarczaniu środków transportowych dla potrzeb obrony Państwa (Dz. U. Nr 34, poz. 142) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Powołane w rozporządzeniu artykuły — oznaczają artykuły dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o dostarczaniu środków transportowych dla potrzeb obrony Państwa (Dz. U. Nr 34, poz. 142).

2. Określenie „prezydium powiatowej rady narodowej” oznacza w rozumieniu rozporządzenia również prezydium miejskiej rady narodowej miasta stanowiącego powiat, Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy i Rady Narodowej m. Łodzi.

3. Przepisy rozporządzenia odnoszące się do środków transportowych stosuje się odpowiednio do przedmiotów niezbędnych do utrzymywania i użytkowania tych środków.

§ 2. Nie podlegają przeglądowi i klasyfikacji, prób-nemu poborowi i poborowi:

1) ogiery i klacze wpisane do ksiąg stadnych koni lub rejestrów hodowlanych,

2) ogiery uznane za odpowiednie do hodowli (zakwalifikowane) przez wojewódzkie komisje kwalifikacyjne ogierów przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych,

3) klacze wysokoźrebne (w ostatnich trzech miesiącach ciąży) i klacze ze źrebiętami ssącymi do czterech miesięcy po oźrebieniu,

4) konie pracujące stale w kopalniach pod ziemią,